

Anmelde den – det skulle da være til politiet

Biografien af Claus Hjort Frederiksen mangler kritiske spørgsmål, skriver Bjarne Larsen. Foto: Udsnit af biografiens forside

Bjarke Larsen
11.11.2023

POLITIK // ANMELDELSE – Overskriften stammer fra Hans Brix, en berømt litterat og boganmelder, der ikke var begejstret for en bestemt digtsamling. Det gjorde han kort og kontant. Bjarke Larsen har det lidt på samme måde efter at have læst *Livvagten*, en biografi om Claus Hjort Frederiksen.

BIOGRAFI: Livvagten. Claus Hjort Frederiksen

Forfatter: Susanne Hegelund

Gyldendal. 358 sider. Vejledende pris: 300,- kr.

Udkom d. 3. november 2023

Bogen er skrevet af den normalt dygtige og velskrivende Susanne Hegelund. Så hvordan er det lykkedes at skrive en så blodfattig, kedelig og – ja – ligegyldig bog om en mand, der har været centralt placeret i toppen af dansk politik i 40 år? Først var han partisekretær for Venstre i 16 år, og siden årtusindskiftet minister i skiftende Venstre-ledede regeringer. Og i alle årene som indpisker, problemløser og førende strateg. Der burde være – og der er – masser af tage fat på.

Kun venlige kilder

Alligevel er der på de 354 sider ikke en eneste regulær nyhed, intet overraskende og ingen kritiske røster. Kritikerne – og dem er der en del af ude i virkeligheden – har nemlig alle sagt nej tak til at medvirke, og det har Hegelund affundet sig med. Det fremgår ikke af bogen, om hun har tilbudt dem at optræde anonymt, hvilket mange andre tidligere har benyttet sig af, når de skriver portrætbøger af toppolitikere.

Resultatet er, at der kun optræder citater fra mennesker, der holder af Claus Hjort. F.eks. er tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussen den kilde, der citeres mest, og de to har været tætte våbenbrødre gennem hele perioden.

Dovent medløb

Tilsyneladende har Hegelund heller ikke benyttet sig af muligheden for at snakke med kritikerne ”til baggrund”, det vil sige uden at citere dem anonymt. Hun optræder ikke som den Dævelens advokat, der stiller de kritiske spørgsmål, trykker på de ømme steder og borer i sårene. For selvfølgelig er der nok at tage fat på efter ”Hjortens” lange og imponerende karriere. Det er ikke tilfældigt, at han har fået tilnavne som ’pitbullterrier’, ’bulldozer’ og andet i den boldgade.

“Alligevel får han lov til at ’spille dum’ og sige, at ”det gik aldrig op for mig, hvad det handlede om.” Det er for dumt og dovent af forfatteren

Manglen på kritisk distance kommer f.eks. tydeligt frem i kapitlet om den periode, hvor Hjort var beskæftigelsesminister. Her kom han i politiske problemer, fordi han blev beskyldt for, at hans ministerium havde ”regnet baglæns” i en sag, hvor man ville ændre på jobcentrene – altså fået beregningerne til at stemme med det resultat, man gerne ville have. I dette tilfælde ville man skabe et billede af, at det gik rigtig dårligt, og at der derfor var behov for forandringer. Og det må man selvfølgelig ikke.

En journalist ved Orientering på P1 beskæftigede sig intenst med sagen og endte med at få en Cavlingpris for det. Til trods for, at Susanne Hegelund i en del af den periode var chef for Orientering, så ”... når jeg ikke til fulde at forstå, hvad der er op og ned i de noget omstændelige radiohistorier ...”. Det er forståeligt som travl chef, men det duer selvfølgelig ikke, når hun skal skrive en omfattende portrætbog.

‘Hjorten’ slipper for let

Alligevel bliver der ikke stillet kritiske spørgsmål til Claus Hjort om sagen. Og det til trods for, at hun på side 134 får serveret det tætteste, man kan komme en indrømmelse af, at der var hold i anklagerne. Her citerer hun den daværende departementschef Bo Smith for at sige:

”Vi skrev til dem (Arbejdsmarkedsstyrelsen), at man også kunne regne på en anden måde (da de havde leveret et resultat, man ikke var tilfreds med i ministeriet, red). Det blev tolket, som at vi instruerede dem i, at vi gerne ville have en dårlig analyse ... Sådan kunne man jo godt tolke det. Det er helt klart, at vi ledte efter nogle tal, som på en eller anden måde kunne bruges i vores argumentation ... Men vi bad dem ikke om at fuske med tallene. Vi bad dem alene om at vælge en regnemetode, som bare var én af de måder, man kunne regne på.”

Ja, tja, bom, bom, bom. Flere steder i bogen fortæller Claus Hjort, at enhver henkastet bemærkning eller bisætning fra en minister opfattes som en besked om at ’gøre noget’. Alligevel får han lov til at ’spille dum’ og sige, at ”det gik aldrig op for mig, hvad det handlede om.” Det er for dumt og dovent af forfatteren.

Faldet for livvagtens charme?

Heller ikke i det forholdsvis lange kapitel om FE-sagen, hvor Claus Hjort Frederiksen som den første politiker og forhenværende forsvarsminister åbent sagde, at kablesamarbejdet med USA var en realitet. Et alvorligt brud på hans tavshedspligt, uanset hvor meget kablesamarbejdet inden da var blevet beskrevet i medierne. Men heller ikke her stiller Hegelund de relevante, kritiske spørgsmål.

På mig virker det, som om Susanne Hegelund synes for godt om Claus Hjort. At hun er for enig med ham politisk og er faldet for hans charme uden at kunne holde den nødvendige, professionelle distance.

Desværre hæver heller ikke sproget sig over det flade hverdagsdanske. Der er for mange klicheer og fladtrådte sprogblomster – og for mange gentagelser. En ekstra gennemskrivning og en hårdere redaktør havde været på sin plads. Resultatet er blevet en underlig ligegyldig bog, man hurtigt glemmer.

PS: Digtsamlingen, Hans Brix ikke kunne lide var ifølge en pålidelig kilde Jens August Schades første digtsamling, 'Den levende violin' fra 1926. Brix blev i øvrigt senere stort fan af Schade.

Læs mere POV kultur i Kulturlisten hver fredag. [Find den seneste udgave her.](#)

biografi

Claus Hjort Frederiksen

venstre

Bjarke Larsen

Jeg er forlægger og ejer nicheforlaget Pressto (www.forlaget-pressto.dk), der har specialiseret sig i bøger om børn og unge med diagnoser eller andre udfordringer i hverdagen. Desuden er jeg initiativtager til festivalen Historiske Dage (www.historisk...)

Modtag POV Weekend, følg os på Facebook – eller bliv medlem!

Hold dig opdateret med ugens væsentligste analyser, anmeldelser og essays i **POV Weekend** – hver fredag morgen.

Det er gratis, og du kan tilmelde dig her →

Ja tak, send mig POV Weekend